

EDITORIAL

Subvencions per a la llengua (no valenciana)

A principis d'any se varen fer públiques les **subvencions** per a la promoció del **subvalleca** (lo que oficialment nomenen "valencià"). Fins a 2,8 milions, superant els 2,1 milions de l'any anterior, se repartiran les empreses agraciades (pensem correcte usar el calificatiu que habitualment se dona als premiats per la loteria de Nadal, mes que per la proximitat de dates, per la forma d'assignar les ajudes).

Els titulars de la premsa eren molt expressius: "El Consell incluye a medios independentistas en el reparto de ayudas al fomento del valenciano" (*El Mundo*, 02/01/18), "El grupo editorial del 'Levante' acapara un 10,5% de las ayudas al valenciano del Consell", "El gobierno valenciano reparte 120.000 euros entre seis periódicos independentistas de Cataluña" (*Valencia Plaza* 03/01/2018), "100.000 euros en ayudas a medios de comunicación con sede en Cataluña" (*Las Provincias*, 03/01/18), "La Generalitat reparte 2,8 millones en ayudas para fomentar el valenciano" (*Levante-emv*, 03/01/18), "Las ayudas a los periódicos catalanes", (*Valencia Plaza* 7/01/2018).

Estos titulars, i el contingut dels articles, nos mouen a fer una serie de reflexions.

1) Com es inevitable, segons la línia del periòdic la notícia era tractada d'una forma mes aseptica (*Levante*), centrada en l'agravi que supona la baixa subvenció a mijos valencians en contrast en catalans (*Valencia Plaza*), o subbrallant el fet de que els mijos catalans subvencionats fomenten l'independentisme (*El Mundo*, *Las Provincias*)

2) Mes de 100.000 euros s'han assignats a sis mijos de comunicació que tenen la seu en **Catalunya** i que escriuen en català per a lectors catalans. Per a ser mes precisos, en cinc d'ells l'atenció a la nostra terra es insignificant, l'atre, en canvi, es una fabrica de "pienso" per a borregos: un mig que des de Catalunya nos informa als valencians de nosatres mateixos des dels seu punt de vista. ¡l pareix que n'hi ha gent que el seguix i tot!

3) Mentres li neguen ajudes a **Lo Rat Penat** –ni tan sols la cessió del **Teatre Principal** per a celebrar els **Jocs Florals de Valencia**, un acontenyiment cultural en 138 anys d'història–, per escriure en **Normes d'El Puig** i no les de la **AVL**, estan subvencionant mijos catalans que escriuen en pur català de **Barcelona**, es dir, seguint les normes del **IEC**. Una de dos, o la normativa de la AVL es coincideix en la del IEC, i en este cas la pseudoacademia valenciana no es mes que una caríssima sucursal de l'entitat catalana, i l'edició de la seua **Gramàtica** fon absolutament superflua, com s'ha denunciat repetidament des del valencianisme, o be estem davant d'un cas descarat d'arbitraria

discriminació per motius ideològics.

4) Mijos valencians que escriuen en subvalleca son **pijor tractats** que mijos catalans. Es la queixa central de *Valencia Plaza*, víctima d'esta practica. Per un costat, es una demostració mes de l'actitut secular del catalanisme: Catalunya es lo que **importa**, Valencia es una **comparsa**. Actitut que, com podem vore, no nomes es troba en Catalunya, sino en el mateix catalanisme valencià, jen el mateix govern valencià! Se passen la vida dient que es un tema merament cultural, i al final acaba per ser economic: 100.000 euros que se'n van a Catalunya per a no tornar (pero continuen dient que veem fantasmes). Per un altre costat es de destacar l'actitut servil del catalanisme valencià, dels mijos valencians que escriuen en subvalleca, que assumixen mansament la "unitat de la llengua" per la "germanor entre els pobles"; no importa quantes vegades constaten que per a Catalunya i per al catalanisme son l'última mona, ells continuaran ballant al sò que toca la AVL i el IEC. No volen entendre que no se pot contemporisar en qui lo unic que busca es la teua destrucció.

5) Resulta mes que curios que en cap dels mijos referits se qüestione que els **diners públics** es destinen a finançar projectes i empreses **privades** (i l'argument es valit siguen estes locals o forasteres), per molt de servici públic que puguen eixerir. I es que no hem d'oblidar que l'existència del catalanisme en Valencia està directament relacionada en les subvencions; sense elles, desapareixeria.

6) Criticaven a l'anterior govern popular per que no podiem protestar en **Madrid** per la baixa finançació si aci no feem mes que balafiar diners en obres faraoniques i acontenyiments mediatics, com els criticaven per contractar a un no valencià, **Julio Iglesias**, per a promocionar Valencia. I estos, fent de la queixa per l'infrafinançació u dels seus temes electorals estrela, se permeten regalar els diners, i subvencionant, ademes, a mijos no valencians.

7) Queda la forta sensació de que el **tripartit** no preveu continuar governant despuix de les proximes eleccions. La disparatada desvergonya en la que estan favorint als seus, sense tractar ni de dissimular, fa pensar que estan donant-los de bestreta les subvencions que, es previsible, ya no rebran quan governe un altre. Lo pijor es que tornaran els altres, i tornarà tot a ser com abans, es dir, duent-nos igualment al precipici pero sense fer tant de soroll.

8) Si estes demostracions de sectarisme, arbitrariedad i balafiament es lo que ells entenen per "progressisme", definitivament a l'any que ve hauran de demanar-les a les seues **Magues Republicanes** que els regalen un diccionari.

LA CITA

Els diners no canvien a la gent, la descobrixen.

Quevedo

SUMARI

- 1
• EDITORIAL: **SUBVENCIONS PER A LA LLENGUA (NO VALENCIANA)**
- 2
• LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- OPINIO: **CREACIÓ DE UNA CÁTEDRA DE LENGUA VALENCIANA**
- 3
• JOCS TRADICIONALS (XXXIII): **LA CHARRADA DE MAI ACABAR**
- OPINIO: **CREACIÓ DE UNA CÁTEDRA... (Continuació)**
- CRONICA: **PRESENTACIÓ DEL LLIBRE ORTOGRAFIES VALENCIANES**
- RESENYA BIBLIOGRAFICA: **ORTOGRAFIES VALENCIANES**
- 4
• PASSATEMPS
- RONDALLA: **EL VELL SAMURAI**

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra colectiva, l'encarregat de la redacció final de cada article te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, pero no de divisió, entre nosatres.

AVIS

Este bolleti, escrit íntegrament en valencià, no podria aspirar a subvencions per a la promoció del "valencià". Son coses absurdes que passen en esta terra.

Casi tan absurd com que tots els mesos li demanem que faça fotocopies d'est exemplar per a repartir entre amics i coneguts, ¿veritat?

ACTIVITATS CULTURALS FEBRER DE 2018

Trobarà més informació dirigit-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana)
C/ Alt, 64. 46003 València C.
www.aellva.org

ARACV (Amics de la RACV)
C/ Avellanés, 26. 46003 València C.
secretaria@amics-racv.org

Convencio (Convencio Valencianista)
www.convenciovalencianista.org
cvalencianista@gmail.com

GAV (Grup d'Accio Valencianista)
C/ Julià Peña, 3. 46018 València C.
www.gav-valencianistes.com

Rogle

Vore quadro a banda en esta pagina.

Z, 14, 21 i 28 Feb (dimecres) 19 h. Seu de la RACV

CICLE DE CONFERENCIES sobre la Germania valenciana

• Programa:

7 Feb: **Oscar Rueda**: "Las Milicias Valencianas durante la Edad Media"

14 Feb: **Joaquín Borrell**: "El Reino de Valencia a la muerte de Fernando II. La Germania. Origen y evolución".

21 Feb: **Fernando Sastre**: "La guerra. Las operaciones militares de 1521".

28 Feb: **Fernando Millán**: "El fin de la Germania. La derrota y la represión".

Acces lliure. Se prega inscripció en el local de la RACV o en:

secretaria@amics-racv.org

+Info: **ARACV**

12 Feb (dilluns) 19:30 h. Seu de l'Aellva.

TERTULIA-TALLER DE PROSA

Llegiran: **Ricart Folgado** i **Roser Lacruz**.

+Info: **Aellva**

Fins al **15 Feb**

Entrega d'originals per al

VIII CERTAMEN POETIC

"Parlant en Ausias March"

+Info: **GAV**

17 Feb (dissabte) Hora i lloc per determinar.

TOTS ELS DIES 9. Homenaje a Javier Balmis.

Visita a l'exposició "Sorolla, un jardí per a pintar", en el Centre Cultural Bancaja. Plaça de Tetuan, 23.

+Info: **Rogle** i **Convencio**

19 Feb (dilluns) 19:30 h. Casal de la falla Azcárraga-Ferran el Catolic. C/ Azcárraga, 33. València C.

TAULA REDONA: "El cartell de falla". Participen: **Vicente Lorenzo** i **Martín Forés**.

TALLER DE FALLES

Ernest Olmos i **Joan Antoni Alapont** llegiran fragments de llibrets de falla.

+Info: **Aellva**

Fins al **29 Feb**

Entrega de llibrets per al

CONCURS de llibret de falles "Premi Valencianista"

+Info: **GAV**

OPINIO

Creación de una Cátedra de lengua valenciana

Enguany celebrem el centenari de la creació de la primera Càtedra de llengua valenciana en l'Universitat Lliterària de València en 1918; la notícia de la seua creació apareixia en el diari *Las Provincias* el 4 d'octubre de 1916: «*Centro de Cultura Valenciana. Creación de una Cátedra de lengua valenciana. Ayer estuvieron en el rectorado de nuestra Universidad el director-decano del Centro de Cultura Valenciana, José Martínez Aloy y el director ponente Falcó con objeto de cumplimentar un acuerdo del mencionado Centro, relacionado con la creación de una cátedra de lengua valenciana*». La notícia reproduïx la carta que el llavors director del Centre de Cultura Valenciana, Martínez Aloy, escrigué al rector de l'Universitat Lliterària de València, Rafael Pastor, i entre unes atres coses diu: «*El Centro de Cultura Valenciana que tengo el honor de presidir, [...] tiene acordado abrir una cátedra de lengua valenciana a cargo del insigne gramático reverendo P. Fullana, que ha tenido la abnegación de aceptar tan grave cuanto honrosa tarea pedagógica*».

Las Provincias també arreplega la contestació del rector de l'Universitat a la sol·licitud del Centre: «*La tramitaría al ministro del ramo, con informe favorable, pues conceptuaba obra muy plausible y que entraña de lleno en la misión de la Universidad*». Però la reproduïx un comentari de Martínez Aloy que hui resulta doblement interessant pel conflicte que es crearia posteriorment entre valencià i català: «*Estamos seguros de que el ministro de Instrucción pública atenderá los deseos del Centro de Cultura, que responden a una verdadera necesidad. Por otra parte, el caso que se plantea en Valencia no es nuevo. El 11 de junio de 1912 acordó la Diputación Provincial de Barcelona la creación de una cátedra de lengua catalana, y se dirigió al rector de aquella Universidad señor barón de Bonet [...] la petición fue concedida, y desde dicho año, regentada por el ilustre filólogo don Pompeyo Fabra, Barcelona cuenta con una clase para el estudio de su lengua, a la que acuden numerosos alumnos, y de la que han salido gramáticos competentes que cooperan al resurgimiento y esplendor de su léxico*».

Destaquem que el rector parla «*de su lengua*», la llengua catalana, i «*de su léxico*», i és just dir ací que Fullana sí era un «*insigne gramático*», com diu Martínez Aloy, però Pompeu Fabra no era «*ilustre filólogo*», sino un ingenier industrial. Com la petició al ministre no tenia resposta, l'Ajuntament de València envià al ministre d'Instrucció Pública un telegrama adherint-

se a la petició del Centre de Cultura Valenciana. La premsa en octubre de 1917 se fea resò del fet en este titular: «*La Gramática Valenciana en nuestra Universidad*» i publicava la contestació ministerial que assegurava «*...que el asunto ha de quedar resuelto favorablemente en un corto plazo*». Efectivament pronte aplegà el permís i les lliçons mampregueren. De nou la premsa llançava la notícia el 26 de giner de 1918 escrita per T. Llorente Falcó: «*Tenemos ya la satisfacción de poder anunciar al público la fecha de la inauguración de la cátedra de lengua valenciana, a cargo del sabio filólogo reverendo Padre Luis Fullana, y al hacerlo, un deber de gratitud le obliga a expresar su reconocimiento al digno rector de esta Universidad Literaria, doctor don Rafael Pastor, y a la facultad de Filología y Letras [...] por la cooperación que han prestado a la labor del Centro de Cultura [...] La inauguración de la cátedra se verificará el próximo martes día 29 del corriente enero a las seis de la tarde, en el aula número 7*».

Ortografia i gramàtica estaven a punt; Fullana havia publicat en 1914 les Normes Ortogràfiques, treball que Lo Rat Penat li encomanà. El filòlec feu una crida als escriptors, enviant qüestionaris en els punts a tractar i en eixe material redactà les normes que s'estudiaren durant huit assamblees i que s'aprovaren pels assembleistes en Lo Rat Penat.

El Centre de Cultura Valenciana (hui Real Acadèmia de Cultura Valenciana) s'havia creat en 1915 per la Diputació de València i lo primer que feu fon encomanar al filòlec Lluís Fullana la redacció de la *Gramàtica elemental de la llengua valenciana*, la primera gramàtica valenciana que hauria de ser considerada BIC (Be d'Interès Cultural). Les lliçons escomençaren en gran assistència de públic i intellectuals. L'alumne Felip Mateu aixina ho recorda: «*Fullana representava l'autèntica gramàtica popular, era un gramàtic docent i no un filòlec en ambicions ni ensuperbides posicions doctrinals, sino l'home eixit del camp, que parlava un valencià correctíssim i ensenyava la gramàtica a base de la pròpia llengua i del llatí*». La càtedra fon suprimida durant la dictadura de Primo de Rivera i no fon restaurada al final d'esta.

LLUÍS FULLANA IMPARTINT CLASSE EN L'UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

LOGO DELS ACTES COMMEMORATIUS

Continúa en la pagina 3

La charrada de mai acabar

Es este un joc molt adequat per a millorar i estructurar el pensament i per a enriquir el vocabulari. En ell poden participar menuts i majors.

Il·lustraré el joc en un exemple.

Colocant-se en rogle, qui comença li diu a l'orella del companyer o companyera que te al costat una frase curta: "Mon yayo te un gos".

Este, o esta, fa lo mateix a cau d'orella del següent, allargant la frase, i li diu: "Mon yayo te un gos negre".

El següent seguix la dinamica i afeg alguna paraula mes: "Mon yayo te un gos negre i blanc". I aixina fins a tancar el rogle i haver participat tots.

Si algu tarda en passar la paraula, els demes contenen u, dos tres, quatre i cinc!, i si no ha segut capaç de transmetre la frase en algun afegit, va fora o paga penyora.

No se pot repetir una paraula ya dita.

Per a acabar, el primer diu la frase en que s'inicià el joc i l'ultim la frase definitiva.

En el cas de que siguen molts els jugadors, se poden fer dos equips i guanya qui elabore la frase mes llarga que tinga llogica.

Una vegada finalisat, el següent pas sera complir les penyores impostes.

RESENYA BIBLIOGRAFICA

J.P.B.

Moreno i Moreno, Juli

Ortografies Valencianes. De Josep Nebot a les Normes del Puig
Mosseguello. Castello, 2017

(124 pàgines)

L'ortografia, es ben sabut, constituïx la part mes artificial d'una llengua, la mes arbitrària i opinable; no obstant, no son poques les situacions conflictives que, a conte d'ella, s'han produït, i se produïxen, arreu del mon.

¿A qué obediex tanta disputa per un tema que, tots coincidixen, es secundari en la llengua? Puix perque la decisió d'escriure d'una manera o d'una altra revela la consideració que se te sobre la llengua mateixa i sobre els seus usuaris; en particular, quins se consideren referents i quins no, tant del present com del passat, i tambe les intencions sobre el futur.

Ad esta discussió habitual que se produïx en el sí de les llengües, en molts casos, com es el del valencià, s'afeg la pressió que, mes alla de la natural influència de llengües en contacte, se fa des d'unes altres llengües per interessos ideològics, quan no directament polítics.

A l'igual que, en termes generals, l'Historia nos servix per a entendre el present, necessitem coneixer el proces que nos ha dut a la situació ortogràfica actual per a poder entendre-la.

I este es el tema del present treball. Com diu el títol, des de **Nebot i Pérez, Juli Moreno** nos presenta les diferents codificacions que a lo llarg de l'ultim sigle s'han proposat per a la llengua valenciana, fent menció de les circumstàncies de la seua aparició i dels autors (individuals o col·lectius, segons els casos) responsables, sense deixar d'entrar en l'espinos assumpte del conflicte accentuiste obert en el sí de les **Normes del Puig**. I ho fa fugint d'un excés d'academicisme, en una clara intenció didàctica que fa accessible l'obra a qualsevol interessat en el tema.

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527 Valencia ciutat
rogleconstantillombart@gmail.com

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusió ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. Tambe pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviarem a casa tots els numeros que es publiquen durant l'any. I si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, tambe te quedariem molt agraïts. El nostre numero de conte, en **Caixa Ontinyent**, es:

ES61 2045 6014 65 3000195833

OPINIO

Creación de una Cátedra de lengua valenciana

Ve de la pagina 2

La Real Acadèmia de Cultura Valenciana i totes les entitats valencianistes inicien els actes que durant 2018 commemoraran este centenari. El primer serà el dia 27 de giner en una lliçó magistral del reverent i acadèmic Benjamí Agulló, biògraf de Fullana, en l'aula magna de l'Universitat Llitterària, en el carrer de la Nau de València, sobre Fullana i la càtedra de llengua valenciana. Hui tenim un Estatut d'Autonomia en unes competències inimaginables fa cent anys, pero en ninguna de les nostres universitats existix una càtedra de llengua valenciana i els departaments de filologia valenciana fa temps que canviaren el seu nom pel de filologia catalana. Fa cent anys el Centre de Cultura Valenciana, Lo Rat Penat, la Diputació de València, l'Ajuntament de València, l'Universitat, la Facultat de Filologia, tots junts reclamaven una càtedra de llengua valenciana i hui... ¿qué nos ha passat valencians? ¿Quí ha enverinat aquell esperit valencianista i de concòrdia?

Voro López i Verdejo
Las Provincias, 16/01/18
Reproduït en el permís de l'autor

CRONICA

Presentacio del llibre Ortografies Valencianes

El passat 25 de giner, en el Museu de la Ciutat de Valencia se presentava el llibre **Ortografies Valencianes** (la resenya del qual se pot llegir en esta mateixa pagina).

Introduïts per **Josep Peiró**, membre del **Rogle Constanti Llobart**, parlaren **Lluís Gómez**, representant de l'editorial, **Antoni Fontelles**, autor del prolec, i **Juli Moreno**, autor de l'obra, el qual feu un breu recorregut per les propostes ortogràfiques que ha tingut la llengua valenciana, partint del precedent que supongue Carles Ros i finalisant en el moment actual.

L'acte, organísat pel **Rogle** i per l'editora del llibre, **Mosseguello**, resultà un èxit d'assistència, omplint-se la sala

LA SALA PLENA
(FOTO: FACEBOOK EDICIONS MOSSEGUELLO)

Rogle en Internet

Facebook: **Rogle Constanti Llobart**
Twitter: **@rogleconstanti**

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en: **www.rogleconstantillombart.com**

www.pjvalencianista.org

I se poden llegir tambe en:

http://issuu.com/rogleconsantillombart

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.

1. Varietat del bou que te una gepa de greix damunt del llom. Es utilitat com animal domestic en India i Africa.
2. Persona que te per ofici cosir roba, tambe llibres, sabates, etc.
3. Cau o amagatall dels llops.
4. Cambreta que hi ha damunt de la cavitat del forn de coure pa i que s'utilisa per a torrar cacaus, armeles, etc.
5. Peça de fusta plana que s'utilisa per a fenyer el pa, dur-lo al forn, etc.
6. S'aplica al que se subleva o s'alça contra l'autoritat.
7. Residus de l'oli que queden en un recipient.
8. Fusta o paper que, al fer un capdell de fil, se queda en l'interior d'ell.

La solucio a peu de pagina.

PARAULES VERTICALS

1. Lladrar el gos en lladrits secs quan persegueix la caça o quan acorralla les ovelles.
2. Dibuixar, pintar o modelar els primers traços d'una obra sense arribar a definir les formes del tot.

	1.	2.						
1.	—	—	—	—	—	—	—	—
2.	—	—	—	—	—	—	—	—
3.	—	—	—	—	—	—	—	—
4.	—	—	—	—	—	—	—	—
5.	—	—	—	—	—	—	—	—
6.	—	—	—	—	—	—	—	—
7.	—	—	—	—	—	—	—	—
8.	—	—	—	—	—	—	—	—

RONDALLA

J.P.B.

El vell samurai

Diuen que una vegada en l'antic Japo hi havia un vell **samurai** ya retirat que se dedicava a ensenyar l'art de la **meditacio** als seus jovens alumnes. A pesar de la seua avançada edat, corria la llegenda de que encara era capaç de derrotar a qualsevol adversari.

Cert dia aparegue per alli un guerrer en fama de ser el millor en el seu genero. Era conegut per la seua total falta de **escrupuls** i per ser un especialista en la tecnica de la provocacio. Este guerrer esperava que el seu adversari fera el primer moviment i en eixe moment, en una inteligencia privilegiada per a captar els errors del contrari, atacava en una velocitat **fulminant**. Mai havia perdut un combat.

Sabent del renom del vell samurai, estava alli per a derrotar-lo i aixina aumentar la seua fama d'invencible. El vell acceptà el repte, i se veren en la plaça publica en tots els alumnes i

gents del lloc. El jove començà a insultar al vell mestre. L'escopi, llançà pedres en la seua direccio, l'ofengue en tota classe de desprecis, ad ell i als seus familiars i antepassats. Durant varies hores feu

tot per a provocar-lo, pero el vell mestre permaneceixque impassible.

Al final de la vesprada, **exhaust** i humiliat, el jove guerrer se retirà. Els discipuls corregueren cap al seu mestre i li preguntaren com havia soportat tanta indignitat de manera covart, sense traure la seua espasa i assumint el risc de ser vençut.

- Si algu te fa un regal i tu no l'acceptes... ¿a qui pertany eixe regal?— preguntà el **samurai**.
- A qui intentà entregarho— respongue un discipul.
- Puix lo mateix val per a la rabia, la ira, els insults i l'enveja— digue el mestre.
- Quan no son acceptats continuen pertanyent a qui carregava en ells.

Adaptacio i traduccio a la llengua valenciana d'una rondalla treta de cuentossufies.blogspot.com.es

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)

Escrupul/ recel/ mirament/ aprensió: Dubte o inquietut moral de la consciencia que fa pensar si una cosa està be o no.

Exhaust/ defallit/ fatigat/ las/ cansat: Buit i agotat, sense la força o energia que necessita.

Fulminant/ repenti/ subit: Molt rapid, immediat.

Meditacio/ reflexio: Acte i efecte de meditar, de pensar en atencio i detengudament.

Samurai: Militar noble japonés, co-neixedor de les arts marciais.

Solucio:

Verticals: 1. CLAPIR 2. EBOSSAR

1. ZEBU 2. COSIDOR 3. LLOBERA 4. ALCAVOR 5. POST 6. INSURRECTE 7. MORCA 8. TROCA

I RECORDA...La nostra primera paraula es **clapir**. Un **clapit** es el lladrit que fa el gos quan persegueix a un animal o intenta acorrallar les ovelles. Eix. *Les ovelles obedixen als clapits del pastor.*

La nostra segona paraula es **esbossar**. Un **esbos** es el dibuix o pintura que se fa rapidament, sense detalls i sense acabar d'una obra. Està **esbossat** allo que està dibuixat o pintat sense perfilar ni acabar. Eix. *Ha realisat diferents esbossos de la mateixa composicio.*